חיילי צה״ל ומפקדיו, בסדיר ובמילואים ואזרחים עובדי צה״ל,

בְּשבעה באוקטובר, יום שמחת תורה תשפ״ד, נפרצו גבולותינו בְּמתקפה עֲקוּבה מדם על אזרחי ישראל. צה״ל כָּשל בִּמשימתו העליונה להגן על אזרחי מדינת ישראל. בין שְׂדות החיטה, המטעים, בתי הקיבוצים וערי הנגב המערבי – בַּמקומות שבהם ניטעו שורשים של חיים והתיישבות – זָרַע האויב אש, הרס וחורבן. דרכים שחיברו בין קהילות הפכו לצירי לחימה, שְׂדותינו היו לזירות קרב וּבָתים של משפחות הפכו למוקְדי טֶבח וַחֲטיפה.

היום, בִּמְלֹאת שלוש שנים, אומה שלמה מרכינה את רֹאשָׁהּ ומתאבלת. אנו זוכרים את האזרחים שנרצחו בְּבָתיהם; את הצעירות והצעירים שיצאו לרקוד ולא שבו; את מי שנחטפו ונרצחו בַּשֶׁבְי; את הלוחמים והלוחמות ואת החיילים שנפלו; את אנשי כוחות הביטחון, את כיתות הכוננות וההצלה שיצאו אל התופת ונפלו בַּקרבות. אנו עומדים לצד הפצועים ונפְגְעֵי המלחמה ומחבקים את המשפחות השַׁכּוּלות.

זֵכֶר הנופלים והנרצחים יעמוד לנגד עינינו ויזכיר לנו את גודל האחריות המופקדת בידינו. גבורתם, מסירותם והרֵעוּת שגילו הן חלק ממורשתנו. נישא את סיפוריהם ונחנך לאורם דורות של מפקדים. מחובתנו לתחקר ולוודא שהלקחים מיושמים כדי להיות ראויים יותר לאמון שהֻפקיד בידינו העם.

מתוך אותו בוקר קשה התגלתה גבורתו של דור. עַם ישראל, על כל גווניו, התייצב להגן על הבית ולהשיב את הביטחון. חיילי צה״ל ומפקדיו בסדיר וּבְמילואים הִסתערו אל מול האש ונלחמו ללא לֵאוּת. אנשי המילואים עזבו פעם אחר פעם את משפְּחותיהם וְהִתייצבו בכל מקום שבו נדרשו. עובדי צה״ל התייצבו בְּמקום עבודתם גם מעבר לשעות הרגילות, נכונים לכל משימה, כדי לסייע לַמאמץ המלחמתי. בָּרגעים הקשים ביותר הִתגלו הלכידות והמופת של החֶברה הישְׂראלית – עַם הנָּחלץ לעֶזרַת בניו וּבְנותיו, נאבק על תְּקוּמתו ואינו מותיר איש מאחור.
זוהי רוח הניצחון; הרוח שאויבינו לעולם לא יוכלו לשבּוֹר.

מהיום ההוא יצאנו לְמערכה ממושכת. נלחמנו בְּזירות קרובות וּרְחוקות, הֵגַנּוּ על יישובים ועל גבולות, פגענו באויבינו והִשמדנו יכולות שאיימו על אזרחי ישראל. חילצנו והֵשבנו חטופים. הִשתנֵינו וּפִיתחנו דרכים חדשות להתמודד עם האיומים, לא נאפשר לאויבינו להתעצם באין מפריע; נזהה איומים בעודם מתהווים וְנַכֶּה בהם בְּנְחישות וּבְעוצמה.

חיילי צה״ל ומפקדיו, אתם הגיבורים שניצבים על משמר הָאָרֶץ – המָגֵן הנפרס על אזרחיה והחרב המונפת מול אויביה. זוהי זכות וגאווה בַּעבורי כרמטכ״ל להוביל את צְבא גיבורי ישראל.

נישא עִימנו את זִיכרון הנופלים ואת לִקְחֵי שִׁבעה באוקטובר ונבנה עתיד שבו אזרחי ישראל יחיו בְּבִיטחון בארצם. כְּצבא העם, נוסיף לשרת יחד, נבנה את כוחו של צה״ל לקראת המבחנים הבאים שעוד נָכוֹנוּ לנו, נשמור על ערכיו ועל רוחו ונוביל לַניצחון. נבטיח כי העם הזה, ששב לארצו, לא יֵיעקר מִמנה עוד לעולם.
זוהי חובתנו לנופלים, אחריותנו כלפי אזרחי ישראל ושְׁבועתנו לַדורות הבאים: עַם ישראל חי!

יהי זכר הנופלים ברוך.

רב־אלוף אייל זמיר
ראש המטה הכללי

תשרי התשפ״ז
אוקטובר 2026